



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Filipem Liškou v právní věci

žalobců:

**a) Telly s.r.o.,** IČO: 04668529

sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

zastoupený Mgr. Jaroslavem Borovičkou, advokátem,

sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

**b) TOLANO Management SE,** IČO: 04420306

Pobřežní 394/12, 186 00 Praha 8

zastoupený Mgr. Danielem Čekalem, advokátem,

sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

**Canal + Luxembourg S.à r.l.,**

sídlem rue Albert Borschette L - 1246 , Luxembourg, Lucembursko,

zastoupený Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem,

sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

**o zdržení se neoprávněného šíření fotbalových utkání nejvyšší španělské fotbalové soutěže**

**t a k t o :**

- I. Žaloba, co do stanovení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci celkovou částku 4 008 419 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši určené dle § 2 nařízení vlády číslo 351/2013 sb. z částky 4 008 419 Kč od 4. 1. 2019 do zaplacení, sestávající se z: a) částky výši 1 936 083 Kč a za b) z částky ve výši 2 072 336 Kč s e z a m í t á.

- II. Žaloba, co do stanovení povinnosti žalovanému zaplatit za A) žalobci a) částku ve výši 24 822 875 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši určené dle § 2 nařízení vlády číslo 351/2013 sb., z částky 24 822 875 Kč od 4. 1. 2019 do zaplacení, za B) žalobci b) částku ve výši 24 822 875 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši určené dle § 2 nařízení vlády číslo 351/2013 sb., z částky 24 822 875 Kč od 4. 1. 2019 do zaplacení, za C) v rozsahu splnění povinnosti vůči jednomu ze žalobců zaniká povinnost plnění druhému ze žalobců, s e z a m í t á.
- III. Žaloba, co do stanovení povinnosti žalovanému zaplatit za: A) žalobci a) částku ve výši 8 245 614 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši určené dle § 2 nařízení vlády číslo 351/2013 sb., z částky 8 245 614 Kč od 4. 1. 2019 do zaplacení, za B) žalobci b) částku ve výši 8 245 614 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši určené dle § 2 nařízení vlády číslo 351/2013 sb., z částky 8 245 614 Kč od 4. 1. 2019 do zaplacení a za C) v rozsahu splnění povinnosti vůči jednomu ze žalobců zaniká povinnost plnění druhému ze žalobců, s e z a m í t á.
- IV. Žaloba, co do stanovení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci a) částku ve výši 2 000 000 Kč jako přiměřené zadostiučinění, s e z a m í t á.
- V. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně uhradit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 1 954 682,4 Kč k rukám právního zástupce žalovaného do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

### O d ů v o d ň ě n í:

1. Žalobci se žalobou, která byla podána současně s návrhem na vydání předběžného opatření, které bylo nařízeno dne 16. 5. 2016 č. j. 32 C 17/2016-127, podanou u zdejšího soudu dne 6. května 2016 domáhali vydání rozhodnutí ke dni rozhodnutí soudu, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Svou žalobu odůvodnili tím, že žalobce a), jakožto provozovatel satelitního vysílání na území České republiky společně s žalobcem b) získali od společnosti Saran Media International Limited (dále jen „Saran Media“) výhradní práva k vysílání utkání španělské fotbalové ligy La Liga (dále jen „utkání La Ligy“) prostřednictvím televizního vysílání na území České republiky pro fotbalové sezóny 2015/2016, 2016/2017 a 2017/2018. Žalovaný, původně společnost UPC DTH S.à.r.l., která změnila svou obchodní firmu na Canal + Luxembourg S.à.r.l., a společnost M7 Group S.A., která zanikla v důsledku fúze právě se společností Canal + Luxembourg S.à.r.l., jako provozovatel satelitního a kabelového televizního vysílání v období ode dne 7. 2. 2016, kdy nabyl žalobce b) práva k vysílání utkání La ligy, do dne 21. 5. 2016, zpřístupňoval na území ČR v rámci svého kabelového vysílání programy Dajto a Dajto HD a v případě satelitního vysílání programy Dajto a Dajto HD a Sport 1 HU a Sport 2 HU, které vysílaly některé ze zápasů La ligy. Tímto se dopouštěli zásahu do majetkových autorských práv žalobců jako držitelů výhradní licence a zároveň jednali v rozporu s dobrými mravy soutěže, čímž způsobily žalobcům škodu v žalované výši. Žaloba byla původně koncipovaná jako zdržovací, ale s ohledem na ztráty licence žalobců byla v této části vzata zpět řízení zastaveno a naopak nárok rozšířen o vyčíslenou škodu, která žalobcům v souvislosti s jednáním žalovaného vznikla.
2. Ohledně aktivní legitimace žalobci uvádí, že utkání La Ligy organizuje společnost Liga Nacional de Fútbol Profesional, která licencovala práva pro území České a Slovenské republiky společnosti Saran Media. Tvrdí, že tato společnost měla právo sublicencovat jako výhradní práva k utkání La Ligy pro území České a Slovenské republiky. Žalobci odkazují

na soudu předloženou licenční smlouvu, a potvrzení La Ligy a také její servisní organizace, dle žalobců potvrzující, že z jejich strany byla tato práva Saran Media udělena. Taktéž tyto závěry dovozují z předloženého potvrzení od Saran Media. Dále z předložené licenční smlouvy mezi Saran Media a žalobcem b), uzavřenou ve prospěch žalobce a).

3. Protiprávní jednání žalovaného žalobci spatřují v tom, že žalovaný vysílal utkání na území České republiky bez jakéhokoliv oprávnění prostřednictvím služeb Freesat a Skylink. Prostřednictvím společnosti Skylink vysílal tato utkání všem svým zákazníkům s místem instalace v České republice a všem zákazníkům s místem instalace na Slovensku a přitom všem těmto zákazníkům pomocí vlastního webového rozhraní umožňoval během několika minut přepínat mezi vysláním určeným pro Slovensko a pro Českou republiku. Prostřednictvím služby Freesat vysílal aktivně žalovaný utkání La Ligy bez omezení všem svým divákům v České republice i na Slovensku, protože žalovaný české a slovenské zákazníky jednoduše vůbec nerozlišoval, a to, aniž by si tito zákazníci vysílání pro obě země od žalovaného vyžádali a zakoupili.
4. Žalobci dále tvrdí, že žalovaný o tom, že svým jednáním do práv třetích osob zasahuje, věděl a své zákazníky na svých stránkách výslovně upozorňoval na možnost přepínání území mezi Českou republikou a Slovenskem. Taktéž se tento návod objevil na facebookových stránkách žalovaného a i oficiální distributor žalovaného tuto možnost inzeroval. Žalovaný je odpovědný za obsah svého vysílání a musí být schopen zajistit kontrolu nad tím, kdo přijímá jeho služby kódováním, přičemž svým zákazníkům poskytne prostředky k odkódování. Žalovaný ovšem distribuoval tzv. československé karty, díky kterým mohli zákazníci v České republice získat přístup k programům, které byl žalovaný oprávněn vysílat pouze na Slovensku.
5. Dále se dle žalobců jedná i o rozpor s dobrými mravy hospodářské soutěže, jelikož jeho jednání bylo v rozporu s právními předpisy tedy i s dobrými mravy. Dále žalovaný parazitoval na pověsti žalobců tím, že využíval pověsti, kterou má La Liga mezi fotbalovými příznivci a parazitoval i na masivní reklamní kampani.
6. Žalobci dále nesouhlasí s tím, že poskytnutí výhradní licence představuje omezení volného pohybu služeb, jak argumentuje žalovaný a nesouhlasím s přirovnáním k rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve spojených věcech C-403/8 a C-429/8 Football Association Premier League Ltd a další v. QC Leisure a další („Rozhodnutí Karen Murphy“), jelikož se v daném případě jedná o omezení pohybu zařízení, nikoliv služeb.
7. Žalobci dále tvrdí, že nejde o pouhý přenos vysílání, ale podle ust. § 21 odst. 1 ve spojení s ust. § 22 autorského zákona je žalovaný i vysílatelem. Žalovaný tak vysílal utkání La Ligy na území České republiky, i když k tomu neměl oprávnění, což je v rozporu s dobrými mravy. Toto jednání také zasahuje do exkluzivních práv žalobců, čímž je degraduje na práva neexkluzivní a vede k bezdůvodnému obohacení. Dle žalobců není relevantní, kolik diváků si službu tímto jednáním přepínalo, podstatné je, že šlo o plošný postup.
8. Žalobci požadují náhradu škody na základě poškození exkluzivních práv na práva neexkluzivní a dále bezdůvodného obohacení, o které se žalovaný obohatil neoprávněným vysíláním utkání. Žalobci také požadují náhradu škody spočívající ve zmařené investici a ušlý zisk. Výši škody dovozují ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Grant Thornton Valuations a.s. Ohledně škody z poškození exkluzivních práv se dle znalce práva neexkluzivní pohybují o čtvrtinu níže než práva exkluzivní, což v tomto případě znamená částku 8 246 000 Kč, kterou žalobci požadují. Ohledně bezdůvodného obohacení znalec vycházel z obvyklé hodnoty, za kterou by musel žalovaný práva od žalobců nabýt, přičemž

vycházel z uskutečněné transakce mezi žalobci a Českou televizí, kde byla částka za jedno utkání 385 000 Kč. Znalec tak vyčíslil všechna nelegálně odvysílána utkání žalovaným na částku 24 822 875 Kč, kterou žalobci požadují. Žalobci dále na základě znaleckého posudku požadují náhradu škody spočívající ve zmařené investici do souvisejících nákladů ve výši 1 936 083 Kč škodou a ušlý zisk ve výši 2 072 336 Kč.

9. Žalovaný se vyjádřil tak, že žalobu neuznává, má za to, že jednal v souladu s právem. Přeshraniční vysílání se dle žalovaného týkalo jen zanedbatelného počtu diváků, žalovaný vysílání nijak nepropagoval, nebylo namířeno proti žalobcům a nemělo pro žalobce žádný ekonomický význam. Zároveň žalobci žádají náhradu ušlého zisku v extrémní výši. Dle žalovaného žalobci neunášejí břemeno tvrzení a břemeno důkazní k jim uplatněným nárokům. Žalovaný taktéž vznáší námitku promlčení, jelikož žalobci změnou žaloby rozšířili žalobu také o nárok na úhradu úroku z prodlení od 4. 1. 2019 do zaplacení, přičemž změna žaloby byla připuštěna usnesením ze dne 1. 3. 2023, nárok byl tedy po uplynutí obecné tříleté lhůty dle žalovaného již promlčený. Dle žalovaného žalobci neprokázali aktivní legitimaci k jednotlivým uplatněným nárokům, žalobce a) v řízení neprokázal, že by smluvně nabyl práva k vysílání záznamů La Ligy a žalobce b) neprokázal soutěžní vztah s žalovaným.
10. Dle žalovaného je namítané jednání v souladu s právem. V daném případě šlo o přeshraniční vysílání, ohledně kterého Soudní dvůr EU potvrdil ve spojených věcech C-403/8 a C-429/8 v rozhodnutí Karen Murphy, že je v souladu s právem, jelikož exkluzivní licence není dostatečným důvodem pro omezení volného pohybu služeb.
11. Dále žalovaný poukazuje na to, že jeho jednání nemá žádný soutěžní dopad a nešlo o nekalou soutěž. Přeshraniční vysílání nebylo cíleno proti žalobcům, žalobci v řízení neprokázali, v jakém rozsahu došlo k faktickému sledování vybraných zápasů La Ligy na slovenských a maďarských programech distribuovaných žalovaným, přičemž z výpisů předplatitelů a záznamem o změně regionu v souvislosti s vysíláním jednotlivých zápasů La Ligy vyplývá, že se tak dělo v zanedbatelném rozsahu desítek kusů diváků.. Navíc žalovaný přeshraniční vysílání nijak nepropagoval. Žalobci neunášejí břemeno tvrzení ohledně nekalé soutěže a ani se nejedná o parazitování na pověsti či neoprávněnou výhodu v soutěži.
12. Ohledně náhrady škody žalovaný tvrdí, že žalobci navrhují náhradu plných nákladů a nikterak nezohledňují rozsah tvrzeného porušení a příčinnou souvislost a navíc žádají náklady duplicitně. Znalecký posudek vychází z neověřených a neověřitelných vstupů, které nemohou být použity jako podklad pro výpočet škody. Nárok za ztrátu exkluzivity je v rozporu s evropskou judikaturou.
13. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl a přiznal žalovanému nárok na náhradu řízení.
14. Z provedeného dokazování má soud za prokázaný tento skutkový stav:
15. Žalobce a) dříve Digi Czech Republic, s.r.o. dnes Telly s.r.o. je společnost založená a existující podle českého práva (prokázáno z provedených důkazů: projekt rozdělení a fúze společnosti Digi Czech Republic s.r.o., Digi 2 Go.cz a Mamamobil a.s., úplný výpis z obchodního rejstříku společnosti Telly s.r.o.), která byla v předmětné době provozovatelem satelitního a televizního vysílání na území České republiky (prokázáno z provedených důkazů: výpis českého telekomunikačního úřadu ze dne 10. 8. 2015, osvědčení právnické osobě Lufusion s.r.o., evidence podnikatelů z řad elektronických komunikací podle

všeobecného oprávnění). Dále bylo prokázáno, že žalobce a) ve fotbalové sezóně vysílal zápasy španělské fotbalové soutěže La Liga na kanálech Digi sport 3 HD Digi sport 4 HD (prokázáno z provedených důkazů: printscreen obrazovky digi zařízení kanálu Digi sport, Digi sport 4, printscreen obrazovky Digi diváci, Digi TV se těší na exklusivní vysílání zápasu Premiér League a La ligy, printscreen obrazovky s oznámením slavné El Clasico budou moci v přímém přenosu sledovat všichni diváci Digi TV, printscreen Nová Digi vyberte si službu, o kterou máte zájem, článek ze dne 11. 3. 2016 v preferencích diváků Digi TV zvítězila Premiér League a La liga, smlouva o poskytnutí televizních práv a souvisejících plnění mezi českou televizí a Digi Czech Republic s. r. o., článek fotbalová La Liga se pustila do ostrého souboje s piráty, nasadila online strážce, článek nazvaný Nová Digi získala práva k La Lize a Premiér League pro Českou republiku a Slovensko, výpis ze stránek La Ligy) a na vysílání těchto utkání vedl reklamní kampaň (prokázáno z provedených důkazů: série novinových článků připojených k žalobě).

16. Žalobce b) TOLANO Management SE je společnost založená a existující podle českého práva, která dle obchodního rejstříku má jako předmět podnikání výrobu, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona (prokázáno z provedených důkazů: úplný výpis obchodního rejstříku společnosti Tolano Management SE). Žalobce b) od společnosti Saran Media nabyt výhradní licenci k vysílání utkání La Ligy (prokázáno z provedených důkazů: potvrzení o nabytí výhradních televizních vysílacích práv k zápasům La Liga pro území České republiky od Saran Media ze 7. února 2016, Smlouva uzavřená mezi Saran Media a Tolano Management SE, ze dne 7. února 2016).
17. Žalovaný dříve UPC DTH S.á.r.l a M7 Group S.A. dnes Canal + Luxembourg S.à r.l. je společnost založená a existující podle lucemburského práva, má předmět podnikání provozování satelitního a televizního vysílání tuto činnost vykonává jak na území České republiky, Slovensku a Maďarsku (prokázáno z provedených důkazů: výpis obchodního rejstříku společnosti Canal plus Lucemburg SARL, společný návrh podmínek pouze mezi UPC DTH SARL a M7Group SA), vysílala na kanálech společnosti Markíza Slovakia s.r.o., Dajto a Dajto HD a Sport 1 HU a Sport 2 HU utkání La Ligy v sezóně 2015/2016, přičemž společnost Markíza Slovakia s.r.o. měla vysílací práva pouze na území Slovenska a Maďarska (prokázáno z provedených důkazů: Výpis z programové nabídky Dajto TV od 13. února 2016 do 15. května 2016, výtisk internetových stránek <https://www.satelitnatv.sk/2015/08/prenosy-zo-spanielskej-la-ligy-na-dajto/>, odpovědi na otázky společnosti Dajto, printscreen [www.radiotv.cz](http://www.radiotv.cz) startuje španělská La liga bez českých televizí, poradíme vám jak ji sledovat legálně, printscreen satelit na TV přenosy zo španělské La ligy na Dajto, printscreen obrazovky Dajto otázky dajte odpoviem Marec 2016, printscreen satelit na TV přenosy zo španělské La ligy na Dajto, informace o společnosti Čelo Central Europe KTF deklarácí ze dne 24. března 2023, smlouva mezi UPC DTH SARL a Čelo Central Europe ZRT, smlouva mezi Sarah Media International Limited a Markíza Slovakia s.r.o., výpis z obchodního rejstříku společnosti Markíza Slovakia s.r.o., smlouva mezi Markíza Slovakia a UPC DTH SARL, smlouva mezi M7Group SA Markíza Slovakia s.r.o., smlouva mezi UPC DTH SARL a Čelo Central Europe ZRT, smlouva mezi Pragosport a.s. a AMC NETWORK z Central Europe KFT). Televizní programy Dajto a Dajto HD žalovaný vysílal kabelovým vysíláním přes službu žalovaného Skylink na Slovensku, přičemž bylo možné při změně regionu v zákaznické zóně sledovat programy i v České republice. Pro účely zajištění své služby vydával žalovaný svým zákazníkům československé karty. (prokázáno z provedených důkazů: karta skylink, skylink novinky a kdo se dívá oznámení vypnutí sportovních přenosů na programech Jednotka, Jednotka HD2, Dvojka HD, Dajto a Dajto HD, oznámení Skylink ze dne 24. 2. 2016, 2. 3. 2016 dále 9. 3. 2016, 13. 4. 2016, notářské zápisy 812/2016 N 367/2016 a NZ 814/2016 a N 367/2016, diskuzí na fóru Parabola.cz ze dne 12. 3. 2016, notářské zápisy NZ 860/2016 a

N 367/2016, NZ 817/2016 a N 367/2016 a kopie karet, článek ze serveru Lupa.cz ze dne 21. 10. 2008, kde společnost Lxx Gxx představuje novinku zavedení jedné československé karty, taktéž články z webu Parabola.cz ze dne 13. 8. 2015 a 29. 12. 2015 vyjádření J. K.). V době kdy běželi utkání La Ligy, byl výskyt situací, kdy došlo k přepnutí mezi regiony, nízký. V různé dny se počet takovýchto uživatelů měnil, ale v žádném případě se nejednalo o více než 30 uživatelů. (prokázáno z provedených důkazů: tabulka excel žalovaného prokazující počet případů, výpis z databáze žalovaného) Televizní programy Dajto a Dajto HD a Sport 1 HU a Sport 2 HU žalovaný vysílal satelitním vysíláním přes službu Freesat, přičemž bylo možné programy sledovat i v České republice, a to prostřednictvím neoriginálních setoboxů, které nebyly dodávány žalovaným. (prokázáno z provedených důkazů: printscreen stránek Freesat, programová nabídka televize Freesat (UPC Direct), printscreen stránek [www.omko.cz/freesat-bay-upc--direct](http://www.omko.cz/freesat-bay-upc--direct), printscreen stránek [facebook.com/freesat.cz.sk/post](https://facebook.com/freesat.cz.sk/post), všeobecné podmínky služeb Freesat)

18. Z důkazů všeobecné obchodní podmínky Skylink pro Českou republiku a všeobecné obchodní podmínky Skylink pro Slovenskou republiku bylo prokázáno, že zákazníci byli informováni a poučeni, že místem instalace je místo, pro které si uživatel kartu registroval a kde bude službu užívat, a že podle místa instalace se může lišit nabídka programu. (bod 2. všeobecných obchodních podmínek) Dále bylo prokázáno, že žalovaný informoval a poučil své zákazníky, že poskytuje vysílání na území státu dle místa instalace. (bod 3.2 všeobecných obchodních podmínek). Naopak z provedeného dokazování nebylo prokázáno, že by žalovaný namítané jednání, tedy změnu regionu v zákaznické zóně a sledování programů pomocí neoriginální setoboxu, jakkoliv propagoval, a že by články k tomuto postupu vybízející vytvářel nebo propagoval právě žalovaný. (prokázáno z provedených důkazů: [wvradiotv.cz](http://wvradiotv.cz) startuje španělská La liga bez českých televizí, poradíme vám jak ji sledovat legálně, printscreen stránek [www.omko.cz/freesat-bay-upc--direct](http://www.omko.cz/freesat-bay-upc--direct), printscreen stránek [facebook.com/freesat.cz.sk/post](https://facebook.com/freesat.cz.sk/post), printscreeny stránek [cs--cz.facebook.com](https://cs--cz.facebook.com))
19. Dále bylo prokázáno, že společnost Saran Media byla držitelem výhradní licence pro vysílání utkání La Ligy v sezóně 2015/2016 pro území České a Slovenské republiky a nabyla oprávnění poskytovat licence k těmto utkáním La Ligy od společnosti Mediapro Sports S.L.U. (prokázáno z provedených důkazů: výpis z obchodního rejstříku španělské společnosti MediaPro Sports SLU, výpis z obchodního rejstříku Malty společnosti Saran Media International Limited), která zastupuje v udělování licencí a sublicencí organizátora La Ligy Liga Nacional de Fútbol Profesional, která je samotným autorem záznamu utkání (prokázáno z provedených důkazů: potvrzení o nabytí výhradních televizních vysílacích práv k zápasům La Liga pro území České republiky od Saran Media ze 7. února 2016, potvrzení o nabytí výhradních televizních vysílacích práv k zápasům La Liga pro území České republiky od Mediaproduccion, S.L.U. z 2. března 2016, potvrzení o oprávnění Saran Media k udělení sublicence výhradních televizních vysílacích práv k „La Liga Santander“ zápasům a doplňkovým pořadům pro území České republiky pro sezóny 2015/2016, 2016/2017 a 2017/2018 od Liga Nacional de Fútbol Profesional z 22. února 2018, smlouva mezi Liga Nacional de Fútbol Profesional Mediapro Sports S.L.U. a Saran Media, printscreen stránek Right management Media Pro a seznamem majitelů televizních práv na sportovní přenosy v Česku).
20. Dále bylo prokázáno, že společnost Saran Media převedla exkluzivní práva k vysílání na území České republiky na žalobce b) s tím, že práva může dále převést na žalobce a). (prokázáno z provedených důkazů: potvrzení o nabytí výhradních televizních vysílacích práv k zápasům La Liga pro území České republiky od Saran Media ze 7. února 2016,

smlouva uzavřená mezi Saran Media International Limited a Tolano Management SE ze dne 7. února 2016).

21. Dále bylo prokázáno, že žalobce a) měl právo vysílat utkání La Ligy na základě udělení licence od žalobce b). (prokázáno z provedených důkazů: prohlášení ze dne 2. března 2016 - potvrzení udělení některých mediálních práv na vysílání zápasu Ligy La Liga a doplňkových pořadů v České republice, smlouva o poskytnutí televizních práv a souvisejících plnění mezi českou televizí a Digi Czech Republic s. r. o., článek ze dne 11. 3. 2016 v preferencích diváků Digi TV zvítězila Premiér League a La liga, printscreen obrazovky Digi diváci, Digi TV se těší na exklusivní vysílání zápasu Premiér League La ligy, článek Nová Digi získala práva k La Lize a Premiér League pro českou republiku a Slovensko) Z provedeného dokazování nebylo prokázáno tvrzení žalobců, že žalobce a) nabyl výhradní licenční práva k vysílání La Ligy na území České republiky. Ze smlouvy uzavřené mezi Saran Media International Limited a Tolano Management SE (žalobcem b)) ze dne 7. února 2016 má soud prokázáno, že žalobce a) nebyl účastníkem tohoto smluvního vztahu, ani v jeho prospěch touto smlouvou nevzniklo konkrétní právo. Smlouva pouze poskytovala žalobci b) možnost sublicencovat jím nabytá práva na žalobce a). Skutečnost, že žalobce a) nabyl výhradní licenční práva nevyplývá ani z dalších provedených důkazů (například: čestné prohlášení Liga Nacional de Fútbol Profesional a Saran Media, články Digi TV se těší na exklusivní vysílání zápasu Premiér League La ligy, Nová Digi získala práva k La Lize a Premiér League pro českou republiku a Slovensko).
22. Soud zamítl provedení výslechu osob: Ing. J. L., E. M., I. G., M. J. L. L.. Dále výslechy blíže nespecifikovaných osob statutárních orgánů a jiných zástupců televizních vysílatelů působících v České republice. Dále výslech Ing. V. O., pana R. K., L. K., výslech znalce znaleckého ústavu Grand Tronton Valotions, Přemysla Krcha, výslech znalce znaleckého ústavu Euro Trend s.r.o., Ing. Michaely Mijarkové, dále výslech M. K. a výslech V. Ř.. Svědecké výpovědi osob, které byly navrženy žalovaným k objasnění technické stránky přeshraničního vysílání, soud neprovedl ohledem na skutečnost, že již z jiných důkazů zjištěný skutkový stav postačoval k rozhodnutí věci. Co se týče osob navržných žalobci a) i b) k prokázání výlučného oprávnění žalobce a) k vysílání La Ligy na území České republiky, soud tyto důkazy zamítl s ohledem na skutečnost, že otázku udělení výhradní licence nelze prokazovat za situace, kdy zákon stanoví pro uzavření výhradní licence v ustanovení § 2358 OZ písemnou formu, s tím, že dle soudu absence písemně uzavřené licenční smlouvy nemůže být nahrazena svědeckými výpověďmi.
23. Dále bylo prokázáno, že žalovaný byl žalobcem b) opakovaně vyzýván k přerušování vysílání utkání La Ligy (prokázáno z provedených důkazů: výzvy ke zdržení protiprávního užití vysílání zápasů La Liga žalovanému ze 12. února 2016 a 19. února 2016 a vytýkácí dopis žalovanému z 23. března 2016).
24. Dále byl proveden znalecký posudek znaleckého ústavu Grant Thornton Valuations a.s. č. 2817/147/2016. V tomto znaleckém posudku znalec stanovil majetkovou újmu a ušlý zisk vzniklý žalobcům jednáním žalovaného. Stanovení výše majetkové újmy z titulu narušení exkluzivity vysílacích práv stanovil znalec na částku 8 246 000 Kč a stanovil výši ušlého zisku z titulu omezení přeprdeje třetím stranám na částku 21 329 000 Kč. Ve znaleckém posudku byla taktéž vyčíslena výše zmařených investic do souvisejících nákladů spojených s investicí do vysílacích práv ve výši 1 936 083 Kč. Byl proveden i revizní znalecké posudky č. 1/973/2018 a 1239/2021 včetně dodatku, které zpochybňují závěry posudku č. 2817/147/2016, jelikož dle revizních posudků došlo při vytváření posudku k opakovanému porušování zásad znalecké práce a byl prováděn s minimem reálných dat.

Dále byl proveden posudek znaleckého ústavu Grant Thornton Valuations a.s. č. 29-12-2020/219, který potvrzoval závěry posudku č. 2817/147/2016.

25. Z důkazů: screenshot stránek Parabola.cz Maďarsko: španělská La liga míří na Sport 1, Sport 2, článek český fotbal uvítej už jen za peníze O2 TV získala práva na kompletní českou fotbalovou ligu, výpis obchodního rejstříku společnosti YOLT Services s.r.o., trestní oznámení ze dne 1. července 2018, 1. srpna 2018 a 2. srpna 2018, Lupa.cz kanály zmizely z nabídky českých operátorů, kanály nově pak od těch slovenských ze dne 2. 3. 2017, nebyly zjištěny žádné pro rozhodnutí ve věci relevantní informace.
26. Důkazy: licenční smlouva uzavřená mezi žalobcem a) a žalobcem b), smlouva o spolupráci mezi Digi.cz a T-Mobile Czech a Seznam.cz, výslech svědků a to Ing. M. Š., Ing. P. Š., Ing. P. Z., Ing. T. K., J. P. a Ing. P. D., dále P. O. a V. L. a M. Š. a dále výslech zástupcem znaleckého ústavu TPA nebyly provedeny s ohledem na skutečnost, že tyto důkazy byly navrženy a předloženy po koncentraci řízení.
27. Důkaz: licence Liberty Global PLC nebyl proveden, vzhledem k tomu, že nebyl předložen překlad do českého jazyka.
28. Na základě provedeného dokazování soud učinil následující závěr o skutkovém stavu. Žalobce a) byl vysílatelem satelitního vysílání programu Digi sport 3 HD Digi sport 4 HD s tím, že v období od srpna 2015 vysílal jednotlivé utkání soutěže La Liga. Právo k tomuto vysílání nabyl od žalobce b), který jej nabyl od společnosti Saran Media, která je získala od společnosti Mediapro Sports S.L.U., která zastupuje v udělování licencí a sublicencí organizátora La Ligy Liga Nacional de Fútbol Profesional. Žalovaný je poskytovatelem satelitního a kabelového vysílání s tím, že jeho činností bylo zprostředkovat kabelové nebo satelitní vysílání na území České a Slovenské republiky. V období od února do vydaného předběžného opatření bylo možné v rámci satelitního vysílání obejít regionální omezení využitím starého neautorizovaného setoboxu a v případě kabelového vysílání změnou regionu v klientské zóně a sledovat tak utkání La Ligy i v České republice. V řízení nebylo prokázáno, že by žalovaný jakkoliv instruoval nebo inzeroval obcházení regionu ba naopak, vždy pouze odkazoval na skutečnost, že na území Slovenska je možné sledovat programy, které vysílaly utkání La Ligy při přepnutí předplaceného regionu. Předmětem právního posouzení bylo posouzení jednání žalovaného spočívající v přeshraničním vysílání programů Dajto a Dajto HD a Sport 1 HU a Sport 2 HU za situace, kdy ze strany zákazníků docházelo k obcházení regionálního omezení a sledování utkání La Ligy na území České republiky, kde svědčila vysílací licence žalobcům. Přičemž žalovaný byl k této situaci pasivní až do situace, kdy na základě vydaného předběžného opatření učinil kroky, které zamezily sledování programů určených pro region Slovenska a Maďarska na území České republiky.
29. A po právní stránce posoudil soud věc následovně:
30. Dle ust. § 83 odst. 1 autorského zákona se vysíláním rozumí výsledek šíření zvuků nebo obrazů a zvuků nebo jejich vyjádření rozhlasem nebo televizí pro příjem veřejností. Dle ust. § 83 odst. 2 autorského zákona je vysílatel fyzická nebo právnická osoba, která na svou odpovědnost uskutečňuje vysílání zvuků nebo obrazů a zvuků nebo jejich vyjádření rozhlasem nebo televizí, nebo pro kterou tak z jejího podnětu učiní jiná osoba, přičemž vysílatel má výlučné majetkové právo své vysílání užít a udělit jinému smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiný může vysílání užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem. Přičemž dle ust. § 84 odst. 1 autorského zákona má vysílatel výlučné majetkové právo své vysílání užít a udělit jinému smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiný může vysílání užít bez udělení takového oprávnění pouze v



případech stanovených tímto zákonem. Dle ust. § 84 odst. 2 autorského zákona je právem vysílání užít právo na záznam vysílání, právo na záznam vysílání, právo na rozšiřování rozmnoženin zaznamenaného vysílání a právo na sdělování vysílání veřejnosti.

31. V souladu s ust. § 83 odst. 2 autorského zákona bylo v řízení prokázáno, že vysílatelem utkání La Ligy je organizátor této soutěže společnost Liga Nacional de Fútbol Profesional, která má výlučné majetkové právo své vysílání užít a udělit jinému smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva, přičemž skrze společnost Mediapro Sports S.L.U. převedla v souladu s ust. § 84 odst. 3 autorského zákona oprávnění společnosti Saran Media k poskytování licencí pro území České republiky a Slovenské republiky. Společnost Saran Media poté v souladu s ust. § 84 odst. 3 autorského zákona práva k vysílání na území České republiky převedla na žalobce b) s tím, že práva může dále převést na žalobce a). Avšak v řízení nebylo prokázáno skutkové tvrzení žalobců, že by oba žalobci nabyli výhradní licenci dle § 2360 OZ od společnosti Saran Media, jak vyplývá z textu smlouvy. Žalobce a) není vůbec stranou předmětné smlouvy a licence je udělována výhradně žalobci b). Z provedených důkazů bylo prokázáno, že žalobce a) měl oprávnění vysílat ale nikoliv na základě výhradní licence ale zjevně licence nevýhradní, jelikož důkaz prokazující uzavření písemné výhradní licence v souladu s ust. § 2358 1 a 2 OZ nebyl ve lhůtě pro koncentraci řízení žalobcem a) předložen. K prokázání skutkového tvrzení, ohledně udělení výhradní licence oběma žalobcům ze strany společnosti Saran Media byli žalobci poučeni soudem v souladu s ust. § 118a o.s.ř. při jednání dne 24. 1. 2018 a byla jim poskytnuta měsíční lhůta k doplnění tvrzení a navržených důkazů a poté znovu dne 23. 5. 2018 neboť tvrzená skutečnost, nevyplynula z navržených důkazů. Poté znovu dne 7. 10. 2020 byla poskytnuta dvouměsíční lhůta k prokázání této skutečnosti a to s ohledem na skutečnost, že žalobci tvrzení o společné výhradní licenci vedle smlouvy se Saran Media chtěli prokazovat nepřímými důkazy zejména novinovými články, prezentací na internetu a čestnými prohlášeními Liga Nacional de Fútbol Profesional a Saran Media, a v neposlední řadě svědeckými výpověďmi zahraničních osob. Soud seznámil žalobce se svým názorem, že z postupně navržených a předložených důkazů udělení společné výhradní licence pro žalobce a) nevyplyná a s ohledem na zákonné předpoklady udělení platné výhradní licence nelze tuto skutečnost dokazovat výslechy svědků a proto soud tyto důkazní návrhy jako k prokázání této skutečnosti nerelevantní zamítl, nehledě na to, že vyslýchání osob žijících v zahraničí prostřednictvím dožádaných soudů by bylo velice náročné a s ohledem na prokazovanou skutečnost neúčelné. V rámci daného poučení dle § 118a byli žalobci poučeni o následcích nesplnění výzvy soudem (neunesení břemene tvrzení a důkazního břemene) stejně tak, že řízení bylo zkoncentrováno v souladu s ust. § 118b k rozhodným skutečnostem ke konci poskytnuté lhůty. Smlouvu, kterou zjevně byly upraveny licenční práva a povinnosti mezi žalobcem a) a žalobcem b) navrhli žalobci k důkazu až po 7 letech na předposledním jednání dne 1. 3. 2023, soud návrh na provedení tohoto důkazu zamítl, neboť tento důkaz byl i přes poučení soudu a poskytnutí opakovaně prodloužené lhůty navržen až po uplynutí lhůty koncentrace řízení a nejsou zde dány výjimky z koncentrace řízení, pro kterou by měl být důkazní prostředek ze strany soudu proveden. Zároveň jen existence smluvního vztahu mezi žalobcem a) a žalobcem b) vylučovala základní skutkové tvrzení žaloby, že obě společnosti jsou držiteli výhradních licenčních práv. Soud tak poukazuje na skutečnost, že pokud by skutečně měli být žalobci držiteli výhradní licence společně, museli by jí nabýt společně od jednoho subjektu – tedy společnosti Saran Media, což se, jak bylo v řízení prokázáno, nestalo. Za situace, kdy by žalobci byla udělena výhradní licenční práva od žalobce b), žalobci b) jako poskytovatelé vzniká zdržovací povinnost v případě úplné výhradnosti licence i výhradnosti licence omezené ve prospěch poskytovatele, kdy nemůže poskytovat stejnou licenci jiným osobám, v případě úplné výhradnosti nemůže ani dílo užít sám jak vyplývá z § 2360 OZ. Ze samé podstaty zákonné úpravy výlučných licenčních práv

je vyloučeno, aby jak poskytovateli, tak nabyvateli vznikala škoda ve stejném rozsahu, neboť udělená práva vždy v nějakém rozsahu omezují jejich poskytovatele. Jejich vztah a právní postavení by tak nikdy nemohlo být ve vztahu k uplatněným nárokům rovnocenné. S ohledem na skutečnost, že žalobce a) neunesl své důkazní břemeno k tvrzení, že mu byla udělena výhradní licenční práva, soud vycházel z prokázané skutečnosti, že byl oprávněn vysílat na základě nevýhradní licence v souladu s ust. § 2358 OZ.

32. Jelikož dle § 86 autorského zákona pro vysílatele a jeho vysílání platí obdobně i úprava ochrany práva autorského (konkrétně § 40 až § 44 autorského zákona), může se dle § 41 autorského zákona domáhat některých nároku vyplývajících z ochrany autorského práva namísto autora osoba, která smluvně nabyla výhradní oprávnění k výkonu práva dílo užít. Dle § 40 odst. 1 v souvislosti s § 41 autorského zákona jde o právo domáhat se podle písm. b) zákazu ohrožení svého práva, včetně hrozícího opakování, nebo neoprávněného zásahu do svého práva, zejména zákazu neoprávněné výroby, neoprávněného obchodního odbytu, neoprávněného dovozu nebo vývozu originálu nebo rozmnoženiny či napodobeniny díla, neoprávněného sdělování díla veřejnosti, jakož i neoprávněné propagace, včetně inzerce a jiné reklamy, podle písm. c) sdělení údajů o způsobu a rozsahu neoprávněného užití, o původu neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla, a dalších údajů, podle písm. d) odstranění následků zásahu do práva a podle písm. f) zákazu poskytování služby, kterou využívají třetí osoby k porušování nebo ohrožování práva autora. Dle § 40 odst. 4 v souvislosti s § 41 autorského zákona zůstává nedotčeno i právo osoby, která smluvně nabyla výhradní oprávnění k výkonu práva dílo užít, na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů; místo skutečně ušlého zisku se může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.
33. Jelikož v dokazování nebylo prokázáno, že by žalobce a) byl spolu s žalobce b) držitelem výhradní licence poskytnuté od společnosti Saran Media, soud došel k závěru, že žalobce a) není s ohledem na ustanovení § 41 v souvislosti s § 86 autorského zákona oprávněn se domáhat nároků vyplývajících z ochrany autorského práva podle § 40 odst. 1 písm. b) až d) a f) a § 40 odst. 3 a 4 autorského zákona. Aktivní legitimace z titulu těchto nároků svědčí pouze žalobci b) jako držiteli výhradní licence.
34. Soud se dále zabýval otázkou, zda žalovaný zasáhl do autorských práv žalobce b), zejména práva sdělovat dílo veřejnosti dle ust. § 12 odst. 4 písm. f) autorského zákona způsobem upraveným § 21 autorského zákona. V řízení se nepodařilo prokázat, že by žalovaný jakkoliv aktivně sám nabízel, aktivně sdílel, eventuálně zařadil do programové nabídky do programů vysílaných v České republice autorské dílo La ligy na území České republiky. V rámci své služby nabízel originální setboxy, které vysílání programů určené pro jiný region neumožňovaly, a v rámci kabelového vysílání dodával čipovou kartu, kdy v rámci aplikace ke kartě si zákazník zvolil region, ve kterém se nachází a podle toho akceptoval nabídku programů. Tomuto i odpovídaly všeobecné obchodní podmínky i oficiální sdělení zákazníkům, aby si na území Slovenska zvolili region Slovenska.
35. V řízení se tak nepodařilo prokázat, že žalovaný svým jednáním zasáhl do majetkových autorských práv k záznamu La Ligy, které pro území České republiky na základě udělené výhradní licence držel v letech 2016 - 2018 žalobce b). S ohledem na nabízení služeb ve více regionech měl žalovaný v případě kabelového vysílání zřízenou jednotnou kartu, na které bylo možno zvolit předplatné pro konkrétní region, při pohybu mezi regiony bylo

možné předplatné změnit. V řízení nebylo prokázáno, že žalovaný nabízel či reklamoval užití předplacených programů z jednoho regionu v regionu druhém. I přesto, že se tato skutečnost v malém počtu případů stala realitou, nedošlo k tomuto jednání ze strany zákazníků v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného. K sdílení fotbalových utkání došlo na základě jednání zákazníků žalovaného, kteří přišli na způsob jak obejít teritoriální omezení a obcházel nastavený systém.

36. Podle § 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona se autor může domáhat zákazu poskytování služby, kterou využívají třetí osoby k porušování nebo ohrožování práva autora. Toto ustanovení autorského zákona je dle komentářové literatury (TELEC, Ivo, TŮMA, Pavel. Autorský zákon. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 504, marg. č. 7.) nebo evropské judikatury (Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. července 2016. - Tommy Hilfiger Licensing LLC a další v. DELTA CENTER a.s C-494/15) významné zda a jakým způsobem je služba (samostatně či v souboru služeb) propagována (zda je zde přímo či nepřímo odkazováno na možnost porušování autorského práva), jaké byly podniknuty kroky k zamezení užívání služby za účelem porušování či ohrožování autorského práva (např. různé technické filtrování apod.) a jaký je vzájemný vztah mezi umožněním porušování či ohrožování autorského práva a způsobem získávání hospodářského či obchodního prospěchu za poskytování této služby. Jak již bylo výše uvedeno, žalovaný nijak daný postup nepropagoval ani neinzeroval. V řízení nebylo prokázáno, že by žalovanému v souvislosti s vytýkaným jednáním jeho zákazníků, vznikal nějaký hospodářský či obchodní prospěch. S ohledem na prokázaný rozsah vytýkaného jednání a skutečnost, že žalovaný z této situace nikterak neprofitoval, soud nepovažuje za ekonomicky proporcionální, aby žalovaný na danou situaci reagoval prostřednictvím konkrétních technických řešení vedoucích k zamezení obcházení teritoriálního systému ze strany zákazníků. Po právní moci předběžného opatření, kterým bylo žalovanému uloženo zastavení vysílání utkání na území České republiky, tak žalovaný učinil. Soud tak nemá za to, že by v řízení byly splněny předpoklady pro odpovědnost žalovaného za poskytovanou službu v souladu s ust. § 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona. Zároveň nárok z porušení jeho povinnosti z předmětného ustanovení zákona vyplývající již není předmětem řízení. Tento nárok sice byl původně žalovanými žalován a v tomto rozsahu bylo vydáno i předběžné opatření. V současné době však již není součástí nároku.
37. Soud se dále zabýval otázkou odpovědností žalovaného za vysílání pomocí družice dle ust. § 21 odst. 1 a odst. 3 autorského zákona. Dle ust. § 21 odst. 1 autorského zákona se vysíláním díla rozhlasem nebo televizí rozumí zpřístupňování díla rozhlasem či televizí a jiné takové zpřístupňování díla jakýmikoli jinými prostředky sloužícími k šíření zvuků nebo obrazů a zvuků nebo jejich vyjádření bezdrátově nebo po drátě, včetně šíření po kabelu nebo vysílání pomocí družice, původním vysílatelem. Dle ust. § 21 odst. 3 autorského zákona se vysíláním pomocí družice podle odstavce 1 rozumí uvádění signálů nesoucích zvuky nebo obrazy a zvuky nebo jejich vyjádření určených k příjmu veřejností na nepřerušovaný sdělovací řetěz směrem na družici a od ní zpět k zemi pod vedením vysílatele a na jeho odpovědnost, přičemž dle ust. § 21 odst. 4 autorského zákona je vysíláním díla podle odstavce 1 i zpřístupňování díla současným, úplným a nezměněným přenosem vysílání díla rozhlasem nebo televizí, uskutečňuje-li je též vysílatel. Dle ust. § 21 odst. 5 autorského zákona se vysílání díla pomocí družice uskutečňuje na území toho z členských států Evropské unie nebo toho ze států tvořících Evropský hospodářský prostor, kde jsou signály nesoucí zvuky nebo obrazy a zvuky nebo jejich vyjádření určené k příjmu veřejností uvedeny pod vedením vysílatele a na jeho odpovědnost na nepřerušovaný sdělovací řetěz směrem na družici a od ní zpět k zemi.

38. Žalobci se domáhali svých nároku tvrzením, že žalovaného přenos utkání La Ligy, který byl realizován formou nepřerušovaného sdělovacího řetězce směrem na družici a od ní zpět k zemi pod vedením žalovaného jako vysílatele (tedy družicovým vysíláním) a na jeho odpovědnost v České republice, byl neoprávněnou výhodou, jelikož vysílal tato utkání v České republice, aniž by k nim měl v České republice práva. Družicové vysílání tak jak je definováno v ust. § 21 odst. 3 autorského zákona se skládá ze dvou fází nepřerušovaného sdělovacího řetězce a to z fáze směrem na družici a z fáze odtud zpět k zemi. V případě absence některé z těchto fází se nejedná o družicové vysílání, ale podle okolností v daném konkrétním případě o jiný druh sdělování díla veřejnosti. Využití jakéhokoli typu družice spadajícího pod tuto definici vysílání naplňuje pojmový znak družicového vysílání, vyvolává specifické autorskoprávní následky zejména podle ust. § 21 odst. 5 až 7 autorského zákona. Stejně tak dle ust. § 21 odst. 3 autorského zákona věty druhé jde o vysílání díla podle odstavce 1, jsou-li signály, které nesou znaky, zvuky nebo obrazy, zakódovány, jestliže jsou vysílatelem nebo s jeho souhlasem poskytnuty prostředky k odkódování. V tomto případě tak byl žalovaný vysílatelem, jelikož poskytoval u družicového vysílání setboxy a u kabelového vysílání karty, prostřednictvím kterých se vysílání zákazníkovi odkódovalo na jeho obrazovce. Ust. § 21 odst. 5 autorského zákona reaguje na problematiku související s technologickým rozvojem v oblasti komunikačních technologií, kdy dochází k stálému rozšiřování faktického územního dosahu sdělování děl, a to i mimo hranice národních států, čímž i dochází ke konfliktu tohoto dosahu s místní působností autorských práv jednotlivých států. Toto ustanovení tak určuje území, kde se uskutečňuje družicové vysílání. Vychází přitom z tzv. emisní teorie (TELEC, Ivo, TŮMA, Pavel. Autorský zákon. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 265, marg. č. 21.), která stanovuje, že dochází ke sdělování pouze v místě, kde dochází k vysílání díla ve fázi směrem na družici. Oproti tomu místo, kde dochází k příjmu družicového vysílání, tedy kam jde vysílání při fázi od družice k zemi, není považováno za místo, kde se vysílání uskutečňuje. Lze se tedy domáhat výhradního autorského práva pouze vůči vysílatelům, kteří vysílají směrem ke družici z České republiky. Z ostatních států Evropské unie tak činit nelze, i když jejich příjem byl možný na území České republiky. Z toho vyplývá, že žalobce b) jako držitel výhradní licence nemá právo vyloučit žalovaného jako vysílatele z vysílání pomocí družice do České republiky, ale má pouze právo vyloučit ostatní vysílatele z vysílání pomocí družice z České republiky. Výhradnost licence žalobce b) tak nespočívá v exkluzivní možnosti zveřejňovat veřejnosti družicové vysílání na území České republiky, ale exkluzivní možnost uvádět toto družicové vysílání. Stejně tak to platí v případě kabelového vysílání. Žalovaný měl licenci k vysílání utkání La Ligy pro Slovenskou republiku a Maďarsko a vysílal jak prostřednictvím kabelového vysílání službou Skylink, tak prostřednictvím družicového vysílání službou Freesat, přičemž vysílal ze Slovenské republiky. Dle ust. § 21 odst. 5 autorského zákona tak žalovaný uskutečňoval vysílání na Slovensku a nikoliv v České republice, i přesto, že si několik zákazníků vysílání ze Slovenska v České republice pustilo. Z těchto důvodů se tak dle názoru soudu jednání žalovaného neporušuje ustanovení autorského zákona týkající se vysílání rozhlasem nebo televizí dle § 21 autorského zákona a nezasahuje tak do autorských práv žalobce b) dle § 12 autorského zákona.

39. Žalobci se domáhali peněžitých nároků z titulu náhrady škody, bezdůvodného obohacení a přiměřeného zadostiučinění. Autorský zákon upravuje tyto nároky v ustanovení § 40 odst. 4 autorského zákona. Soud došel k závěru, že uplatněné nároky nejsou důvodné, neboť v případě nároku na náhradu škody nebylo v řízení prokázáno, že by jednáním žalovaného bylo zasááno do majetkových autorských práv žalobce b). Absentuje tedy základní pojmový znak spočívající v absenci jednání žalovaného spočívající v porušení právní povinnosti jednat tak, aby nedocházelo k zásahu do práv autora k jeho dílu eventuálně k právům osob, které nabyly smluvně výhradní oprávnění k výkonu práva dílo užít dle § 41

autorského zákona, v tomto případě do práv žalobce b). V případě nároku na vydání bezdůvodného obohacení nebylo v řízení prokázáno bezdůvodné obohacení na straně žalovaného. Žalovaný zprostředkoval vysílání konkrétních programů, aniž by docházelo k zásahu do licenčních práv žalobce b), jak vyplývá z předchozích odstavců rozsudku, z tohoto jednání v souvislosti s jednáním zákazníků kteří našli způsob, jak obejít teritoriální omezení nevznikl žalovanému jakýkoliv prospěch. Dokazováním nebylo zjištěno, že by žalovaný užíval předmětné dílo obvyklým způsobem tak, jak činil žalobce a), tedy sdílel je veřejnosti prostřednictvím své programové nabídky, prodával reklamní čas či licence k dalšímu vysílání. V řízení bylo prokázáno, že k porušování autorských práv žalobce b) docházelo ze strany třetích osob, které využily technických možností k sledování programů vysílaných žalovaným určených pro jiné země Evropské unie. V řízení nebylo prokázáno, že programy určené pro Slovensko či Maďarsko byly ze strany žalovaného zákazníkům oficiálně poskytovány jako určitý bonus k stávajícím službám a žalovaný se obohatil tím, že v důsledku toho získal nové předplatitele na úkor žalobců, eventuálně jeho služby získaly větší exkluzivitu bez vynaložení konkrétních nákladů. Stejně tak nebylo prokázáno, že by žalobci b) byla způsobena jednáním žalovaného újma. Žalobce b) dosáhl svého podnikatelského záměru převedením práv na žalobce a) v řízení nebylo tvrzeno, že v souvislosti s jednáním žalovaného došlo k snížení hodnoty jeho práv. Z těchto důvodů soud došel k závěru, že žalobcem b) uplatněný nárok na náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení je nedůvodný.

40. Ohledně uplatněného nároku žalobce a) na přiměřené zadostiučinění soud konstatuje, že za prvé žalobce a) není ve věci uplatněných nároků aktivně legitimován, jak již uvedl shora, neboť mu nespovídá právo se tohoto nároku domáhat a za druhé dle § 40 a 41 autorského zákona, nebylo prokázáno, že by došlo ze strany žalovaného k zásahu do výhradních licenčních práv pro českou republiku. Za těchto podmínek se soud nezabýval ani okolnostmi do jakých nemajetkových práv bylo žalovanému a) zasaženo a zda je peněžitý nárok z titulu charakteru a intenzity neoprávněného zásahu přiměřený.
41. Soud se také zabýval posouzení uplatněných nároků z titulu ustanovení § 2976 OZ o nekalé soutěži. Dle ust. § 2976 OZ se dopouští nekalé soutěže ten, kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům.
42. Soud ve svém rozhodování dospěl k ustálenému závěru, že jednáním v nekalé soutěži je pouze takové jednání, které naplňuje všechny podmínky generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o. z. (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2007, sp. zn. 32 Odo 1125/2006, uveřejněný pod číslem 96/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dle účinné právní úpravy, srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 23 Cdo 4297/2018).
43. Ustanovení § 2976 odst. 1 o. z. a následující chrání hospodářskou soutěž jako takovou. Ochrana hospodářské soutěže znamená na straně jedné dodržení fair pravidel soutěže, zejména nastavení alespoň srovnatelných výchozích podmínek nutných pro to, aby výsledky, jichž soutěžitel dosáhl, odpovídaly především jeho poctivě vynaloženému úsilí, na straně druhé vyžaduje též zachování přiměřeně „bezpečného“ trhu pro zákazníka.
44. Dobré mravy soutěže jsou tak jedním z předpokladů, které musí být splněny, aby určité jednání mohlo být v souladu s § 2976 odst. 1 o. z. označeno za nekalou soutěž. Právě užití pojmu dobré mravy soutěže řadí toto ustanovení k právním normám s relativně neurčitou hypotézou. Dobré mravy judikatura ustáleně charakterizuje jako souhrn společenských, kulturních a mravních norem, jež v historickém vývoji osvědčují jistou neměnnost, vystihují

podstatné historické tendence, jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních.

45. Pojem dobré mravy soutěže je však třeba poněkud modifikovat, a to právě proto, že se uplatňují v hospodářské soutěži, tj. v prostředí, kde cílem je na trhu se prosadit, získat zde oproti jiným výhodu, což předpokládá jistou míru agresivity a podnikatelské vychytralosti. Je však třeba vždy dodržet korektní a soutěžní přijatelné metody.
46. Samozřejmým předpokladem jednání v souladu s dobrými mravy soutěže je zachovat poctivost a slušnost (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 23 Cdo 4554/2017).
47. Dobré mravy soutěže proto představují zvláštní kategorii odlišnou od dobrých mravů jako takových a spjatou s principy poctivého hospodářského styku. Soutěžení na trhu připouští určitou míru agresivity, avšak ani zde se nelze dopouštět jednání, které je ve vztahu k ostatním soutěžitelům zákeřné, podvodné či parazitující nebo předstupuje před spotřebitele a zákazníky s klamavými údaji (srov. obdobně podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 např. Rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 10. 1. 2011, sp. zn. 23 Cdo 5184/2009, a ze dne 30. 10. 2014, sp. zn. 23 Cdo 3338/2012, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2015, sp. zn. 23 Cdo 1962/2015)
48. Soud došel k závěru, že v posuzované věci absentuje jednání žalovaného v rozporu s dobrými mravy soutěže, kdy žalovaný sám aktivně nejednal neboť jak v případě satelitního vysílání nabízel setoboxy, které předmětné vysílání neumožňovaly a v případě kabelu vždy předplatné na konkrétní region, situace, která nastala v důsledku jednání spotřebitelů, nebyla žalovaným podporována inzerována, a jak již bylo řečeno, žalovaný z ní neměl žádný majetkové ani obchodní prospěch. S ohledem na nově poskytované setoboxy, které měli teritoriální omezení, ani v tomto případě nelze hovořit o získávání výhody nad konkurencí v přílivu nových předplatitelů v důsledku umožnění sledování teritoriálně neomezené nabídky programů. V neposlední řadě je třeba zmínit, že sám žalovaný byl ve smlouvách se společností Markýza zavázán zamezit vysílání programu mimo teritorium státu. Žalobci de facto vytýkají žalovanému, že nejednal a účinně a dostatečně rychle nezamezil vysílání do České republiky. Dle soudu tedy není vůbec možné hovořit o jednání ze strany žalovaného, který postupoval v souladu s principy přeshraničního vysílání omezeného autorským právem. Při poskytování svých služeb, se tak nemohl dopustit jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže a nebyla tak splněna podmínka nekalé soutěže. Naopak soud konstatuje, že žalobci a) i b) (a to zejména žalobce a)) pohybující se na trhu satelitního a televizního vysílání si ještě před učiněním investice do nákupu licenčních práv k vysílání La Ligy museli být vědomi jednání spotřebitelů obcházející běžná teritoriální omezení v rámci satelitního a kabelového vysílání. Vytýkané jednání spotřebitelů a postoj žalovaného byl dlouhodobý a zjevně tyto skutečnosti neměli na trhu satelitního a televizního vysílání takový význam aby odradily žalobce a) i b) od investice do předmětných licenčních práv. Svou žalobou však po žalovaném de facto požadují v rámci sledovaného období části sezony 2016, úhrady vůči každému z nich všech nákladů vzniklých v souvislosti s pořízením investice. Fakticky tedy 2 x cenu licence včetně 2 x hodnoty exkluzivity, hodnotu reklamní kampaně i ušlý zisk. Ze shora uvedeného důvodu má soud za to, že nároky uplatněné žalobou nejsou důvodné ani z titulu nekalé soutěže.

49. Nad rámec absence základní podmínky úspěšného uplatnění nároku z titulu nekalé soutěže se soud ještě zabýval dílčími aspekty posouzení uplatněného nároku z titulu nekalé soutěže týkající se relevantního trhu a aktivní legitimace žalobce a) i b).
50. V řízení nebylo prokázáno, že by žalobce b) nějak vystupoval na trhu jak kabelového tak satelitního vysílání, mimo udělení licence žalobci a) s majetkovými autorskými právy nijak nenakládal, ani neuzavíral další smlouvy s jinými vysílateli na území České republiky. Ve vztahu k nárokům z nekalé soutěže není tedy aktivně legitimovaný neboť žalovaný a žalobce b) spolu nejednají v hospodářském styku. Vůči žalobci b) se nekalé soutěže žalovaný dopustit nemohl, jelikož nepodnikají na stejném relevantním trhu, nedochází mezi nimi k hospodářskému styku (žalobce b) nakoupil a dále prodal licenční práva, žalovaný licenční práva neprodává, pouze zprostředkovává satelitní a kabelové vysílání). Žalobce b) žádná utkáni nevysílal, licence dále neprodával a samotným poskytnutím licence žalobci a) došlo k naplnění jeho podnikatelského záměru. Nebyla tak splněna jedna ze základních podmínek generální klauzule nekalé soutěže, z toho důvodu soud neshledal žalobce b) aktivně legitimovaného k uplatnění nároků z titulu nekalé soutěže.
51. Soud provedenými důkazy došel k závěru, že žalobce a) je provozovatelem satelitního a kabelového a poskytovatel služeb elektronických komunikací. Se žalovaným by se střetávali v hospodářském styku pouze na trhu poskytování služeb satelitního a kabelového vysílání, v přímé konkurenci o jednotlivé předplatitele. V souvislosti s takto vymezeným trhem by žalobci mohla vzniknout škoda pouze v souvislosti s úbytkem předplatitelů nebo naopak s jejich očekávaným navýšením. Ze znaleckého posudku, na základě kterého byla tato škoda ze strany žalobců vyčíslena tak, jak je uplatněna v žalobě, nevyplývá, že vycházel z konkrétních ověřitelných dat. Znalec nevzal při svém výpočtu v úvahu skutečnou cenu licence, kterou žalobce b) za poskytnutí práv uhradil společnosti Saran Media a za jakou cenu a podmínek sublicencoval práva žalobce b) na žalobce a) (jak tvrdí že k tomu došlo) a zejména zda se počty předplatitelů a zisky žalobců zvýšily, v dalších sezonách 2016/2017 a 2017/2018, kdy k vytýkaným zásahům do práv žalobců ze strany žalovaného již nedocházelo. Pokud by licenční podmínky mezi subjekty zohledňovaly množství předplatitelů, bylo by s ohledem na vyúčtované licenční poplatky zcela objektivně zjištěitelné v jakém rozsahu, mělo vytýkané jednání vliv na očekávaný zisk z podnikatelské činnosti žalobců.
52. Dle ust. § 2982 OZ se dopustí parazitování na pověsti ten, kdo zneužije pověsti závodu, výrobku nebo služby jiného soutěžitele umožňující získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, jehož by soutěžitel jinak nedosáhl. V řízení nebylo prokázáno, že by žalovaný konkrétním jednáním parazitoval nějak na pověsti kteréhokoliv z žalovaných, eventuálně do této pověsti nějak zasahoval. Žalovaný se žádným jednáním nesnažil získat pro výsledky vlastního podnikání prospěch, jehož by jinak nedosáhl, šlo o pouze minimální počet osob, které tohoto postupu využili a žalovaný se žádnou inzercí nesnažil využít propagace utkáni La Ligy žalobcem a). Z toho důvodu se dle názoru soudu žalovaný parazitování na pověsti žalobců nedopustil, Soud zároveň konstatuje, že s ohledem na absenci nekalosoutěžního jednání na straně žalovaného, a v důsledku toho absenci zásahu do dobré pověsti žalobce a), není uplatněný nárok na přiměřené zadostiučinění ani z titulu nekalé soutěže u 2988 OZ důvodný.
53. Soud také souhlasí s námitkou promlčení žalovaného, kdy žalobci požadovali příslušenství až rozšířením žaloby ze dne 1. 3. 2023, a to úhradu úroku z prodlení od 4. 1. 2019, tedy až po uplynutí tří leté promlčecí lhůty, která uplynula 4. 1. 2022. Nejvyššího soudu pak ve svém rozhodnutí (31 Cdo 4291/2009) uvádí, že povinnost dlužníka platit úroky z prodlení se splněním úvěru nebo jiného dluhu (závazku) nevzniká samostatně (nově) za každý den

trvání prodlení, ale jednorázově v den, kterým se dlužník ocitl v prodlení se splněním tohoto závazku; tímto dnem počíná u tohoto práva běžet promlčecí doba a jejím uplynutím se právo promlčí „jako celek“. Z toho tak jasně vyplývá, že k promlčení úroků z prodlení jako celku došlo 4. 1. 2022 a žalobci jej požadovali až po uplynutí této lhůty.

54. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy žalovaný měl ve věci plný úspěch a s ust. § 146 odst. 2 o.s.ř., kdy žalobci vzali část žaloby zpět a v tom rozsahu bylo řízení jejich vinou zastaveno. Žalovanému tak svědčí právo na celou náhradu nákladů řízení, které jsou mu povinni zaplatit žalobci a) i b) společně a nerozdílně. Při výpočtu mimosmluvní odměny zástupce žalobce vycházel soud z vyhlášky č. 177/1996 o advokátním tarifu (dále jen „AT“). Ve věci 32 C 17/2016 sazba odměny za jeden úkon v období od podání návrhu na předběžné opatření do návrhu na změnu žalobu ze dne 4. 1. 2019 byla vypočítána dle § 7 čís. 5 a § 9 odst. 4 Advokátního tarifu na 20 900 Kč (žalobci uplatňovali nárok na náhradu škody ve výši 1 000 000 Kč, přiměřené zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč a tři zdržovací nároky – tarifní hodnota třikrát 50 000 Kč, celkem byla tarifní hodnota 3 150 000 Kč), přičemž zástupce učinil v tomto období 9 úkonů dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a j) (převzetí a příprava zastoupení, odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření, písemné podání ve věci samé ze dne 24. 8. 2016, 15. 5. 2017, 19. 1. 2018, 7. 5. 2018, 28. 12. 2018 účast na jednání před soudem dne 24. 1. 2018 a dne 28. 12. 2018). Celkem tedy 188 100 Kč. Sazba odměny za jeden úkon v období ode dne 4. 1. 2019 do usnesení o spojení řízení č. j. 32 C 17/2016-606 ze dne 11. 1. 2021 byla vypočítána dle § 7 čís. 5 Advokátního tarifu na 51 380 Kč (žalobci uplatňovali nárok na náhradu škody ve výši 15 674 324 Kč a přiměřené zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč, celkem byla tarifní hodnota 17 674 324 Kč) přičemž zástupce učinil v tomto období 8 úkonů dle § 11 odst. 1 písm. d) a g) (písemné podání ve věci samé ze dne 7. 1. 2019, 10. 2. 2020, 1. 9. 2020, 29. 9. 2020, 7. 12. 2020, 21. 12. 2020 a účast na jednání před soudem dne 7. 10. 2020 trvajícím 2 h a 21 min). Celkem tedy 411 040 Kč. Sazba odměny za jeden úkon v období ode dne 11. 1. 2021 do částečného zpětvzetí žaloby dne 1. 3. 2023 byla vypočítána dle § 7 čís. 5 Advokátního tarifu na 65 620 Kč (žalobci uplatňovali nárok na náhradu škody ve výši 15 674 324 Kč a 33 583 034 Kč a přiměřené zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč a 2 000 000 Kč, celkem byla tarifní hodnota 53 256 358 Kč), přičemž zástupce učinil v tomto období 5 úkonů dle § 11 odst. 1 písm. d) a g) (písemné podání ve věci samé ze dne 28. 4. 2021, 6. 2. 2023, 23. 2. 2023 a účast na jednání před soudem dne 3. 11. 2021 trvajícím 3 h a 4 min. Celkem tedy 328 100 Kč. Sazba odměny za jeden úkon v období ode dne 1. 3. 2023 byla vypočítána dle § 7 čís. 5 Advokátního tarifu na 59 940 Kč (žalobci uplatňovali nárok na náhradu škody ve výši 37 076 908 Kč a přiměřené zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč, celkem byla tarifní hodnota 39 076 908 Kč), přičemž zástupce učinil v tomto období 6 úkonů dle § 11 odst. 1 písm. d) a g) (písemné podání ve věci samé ze dne 28. 3. 2023 a účast na jednání před soudem dne 1. 3. 2023 trvajícím 7 h a 46 min). Celkem tedy 359 640 Kč. Dohromady za 28 úkonů je částka 1 286 880 Kč. K tomu byla připočtena náhrada hotových výdajů, která dle § 13 odst. 3 Advokátního tarifu činí 300 Kč za úkon (tj. 8 400 Kč za 28 úkonů). Vzhledem k tomu, že je zástupce - advokát plátcem DPH, je tato částka navýšena o 21 %, tedy o 272 008,8 Kč, celkem tedy náklady řízení ve věci 32 C 17/2016 byly vyčísleny na částku ve výši 1 567 288,8 Kč.
55. Ve věci 32 C 17/2016 sazba odměny za jeden úkon v období od podání žaloby do návrhu na změnu žalobu ze dne 4. 1. 2019 byla vypočítána dle § 7 čís. 5 a § 9 odst. 4 Advokátního tarifu na 20 900 Kč (žalobci uplatňovali nárok na náhradu škody ve výši 1 000 000 Kč, přiměřené zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč a tři zdržovací nároky – tarifní hodnota třikrát 50 000 Kč, celkem byla tarifní hodnota 3 150 000 Kč), přičemž zástupce učinil v tomto období 4 úkony dle § 11 odst. 1 písm. a), d), a j) (převzetí a příprava zastoupení, odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření, písemné podání ve věci samé ze dne 13.



6. 2016 a 29. 6. 2017) Celkem tedy 83 600 Kč. Sazba odměny za jeden úkon v období ode dne 4. 1. 2019 do usnesení o spojení řízení č. j. 32 C 17/2016-606 ze dne 11. 1. 2021 byla vypočítána dle § 7 čís. 5 Advokátního tarifu na 58 540 Kč (žalobci uplatňovali nárok na náhradu škody ve výši 33 583 034 Kč a přiměřené zadostiučinění ve výši 2 000 000 Kč, celkem byla tarifní hodnota 35 583 034 Kč), přičemž zástupce učinil v tomto období 4 úkony dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé ze dne 1. 9. 2020 a 21. 12. 2020 a účast na jednání před soudem dne 1. 6. 2020 trávající 1 h a 35 min). Celkem tedy 234 160 Kč. Dohromady za 8 úkonů je částka 317 760 Kč. K tomu byla připočtena náhrada hotových výdajů, která dle § 13 odst. 3 Advokátního tarifu činí 300 Kč za úkon (tj. 2 400 Kč za 8 úkonů). Vzhledem k tomu, že je zástupce - advokát plátcem DPH, je tato částka navýšena o 21 %, tedy o 67 233,6 Kč, celkem tedy náklady řízení ve věci 32 C 19/2016 byly vyčísleny na částku ve výši 387 393,6 Kč. Dohromady za obě řízení byly náklady řízení vyčísleny na částku ve výši 1 954 682,4 Kč. Dle § 12 odst. 1 advokátního tarifu, může být odměna zvýšena u úkonů právní služby mimořádně obtížných, zejména je-li k nim třeba použití cizího práva nebo cizího jazyka, nebo u úkonů právní služby časově náročných až na trojnásobek. Dle názoru soudu se o takové úkony nejednalo, a tak toto zvýšení nepřiznal. Stejně tak nepřiznal odměnu za úkon ze dne 1. 9. 2020, jelikož ze spisu nevyplývá, že by byl úkon proveden. Soud dále nepovažoval za účelně vynaložené výdaje revizní znalecké posudky č. 1/973/2018 a č. 1239/2021, které pouze zpochybňovali data, ze kterých vycházel znalecký posudek č. 2817/147/2016, nejednalo se tak o revizní znalecký posudek v pravém slova smyslu. Stejně tak soud nepovažoval za účelně vynaložené výdaje právní stanovisko ze dne 16. 10. 2018.

### **P o u č e n í :**

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může se oprávněný domáhat nuceného splnění povinnosti návrhem na výkon rozhodnutí nebo návrhem na nařízení exekuce.

Praha 5. dubna 2023

JUDr. Filip Liška v. r.  
předseda senátu